

σκληρά! δεινόν κόλαφον κατέφερε κατά του φιλήσαντος εἰς μυριάδας τεμαχίων κατασυντρίψαντα τὰ γυαλιά του, καὶ ἐλαφρῶς πληγωθέντα ἐκ τῶν θρυμμάτων. Καὶ τὸ γεγονός; δὲν θὰ ἰλαρύνῃ φεῖ! τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Δελτίου, διότι δὲν ἐπεφάνη ἐκεῖ που ἡ ἐρυθρὰ τοῦ κλητῆρος στολή.

Νὰ καὶ ἄλλο ἡθογραφικὸν χρονικόν! Αἱ Μαντὰμ Ἀνζέλ ἤρχισαν συχνάζουσαι καὶ εἰς τὰ ξενοδοχεῖα ὅχι ὅπου οἱ μεσίται συχνάζουν, ἀλλὰ καὶ ὅπου οἱ φοιτηταί. Οὕτως χθὲς εἶδαμεν μίαν ταιαύτην εἰς τὸ ἐν Νεαπόλει ξενοδοχεῖον τοῦ προκατακλυσμιαίου καὶ πατριαρχικοῦ κ. Εὐδην, τοῦ θερμοῦ τούτου λάτρεως τοῦ μακαρίτου Βουλγαρῶς, νὰ τὸν ἤξευρε δηλαδὴ καὶ νὰ διαλέξῃ τοῦ συντηρητικωτέρου ξενοδόχου τὴν αὐλήν. Τί νὰ εἴπωμεν εἰς τὴν νέαν αὐτὴν ἡθολογίαν; Νὰ τὴν στιγματίσωμεν; Νὰ τὴν παραδεχθῶμεν ὡς ἐξημερωτικὴν τῶν ἡθῶν; Νὰ ζητήσωμεν βοήθειαν ἀπὸ τὸν Κοσσανάκον καὶ τὸν Δαυαλᾶν ἢ βοήθειαν ἀπὸ τὸν Καμπούρογλου τῆς Νέας Ἐφημερίδος μὴν τύχη στάξῃ καὶ βρέξῃ; Καὶ ἡμεῖς ἐστασίσαμεν καὶ δὲν ξεύρομεν τί νὰ πούμε καὶ τί νὰ συμβουλευώμεν. Ἀλλὰ εἰς τὰς τόσας βρώμας τοῦ ξενοδοχείου νὰ ἐπιπροστίθενται καὶ αὐταῖς ἡ βρώμαις, δεινόν τὸ πρᾶγμα!

Ἐξεδόθη ἡ Ἐπετηρὶς τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1882—1883 περιέχουσα εἰς σελίδας 155 γενικὴν καὶ ὅσον ἐνεστὶν ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας καὶ κινήσεως, τελειότερα καὶ περιεκτικωτέρα τῶν προγενεστέρων ἐτῶν, ὑπὸ τὴν ἀγρυπνοτέραν καὶ εὐτυχεστέραν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μανσόλα. Ἐξ αὐτῆς πληροφοροῦμεθα ὅτι τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἐν ὅλῳ ἀνέρχονται εἰς 313. Κατ' ἐπαρχίας, διαιρουμένων τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων, τὰ πλεῖστα ἀριθμεῖ ὁ Βόλος, 9 τὸν ἀριθμόν. Ἐν ἀρχῇ τοῦ βι-

βλίου προτάσσονται χρονολογικὰ τῶν Γενικῶν διευθυντῶν τῶν ταχυδρομείων ἀπὸ τοῦ 1829, ἀνερχομένων ἀπάντων εἰς 8. Παρατηροῦμεν ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἡ ἐπὶ τῶν θέσεων τῶν διάρκεια τῶν διευθυντῶν ἦτο μακρὰ, μὴ ὑποκύπτουσα τόσον εὐκόλως εἰς μεταβολάς, ὅπως ἐσχάτως. Ὁ μακρυχρονιώτερος τῶν διευθυντῶν εἶνε ὁ μακαρίτης Λεονάρδος, βασιλεύσας ἀπὸ τοῦ 1855 μέχρι τοῦ 1877. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ πρόοδος τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας δὲν συνεβάδιζε πρὸς τὸ ἔμμενον τῶν διευθυντῶν ἀπεναντίας ἐπὶ τοῦ πολυχρονιωτέρου παρατηρεῖται ἡ ἀτυχεστέρα περίοδος τῶν ταχυδρομικῶν μας, ὥστε νὰ εὐχόμεθα ἤδη εἰς τὸν κ. Μανσόλαν νὰ μείνῃ ὀλίγον διὰ νὰ κάμῃ πολλὰ.

Ὁ κ. Ρήγας Νικολαΐδης δημοσιεύει τὸν ἐναρκτήριον λόγον του «Περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς σημερινῆς φυσιολογίας του» τὸν ὁποῖον ὡς ὑφυγητῆς τοῦ μαθήματος τούτου ἀνέγνω. Ὁ κ. Νικολαΐδης μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας ἀναγράφει τὰς προόδους τῆς φυσιολογίας, ἀφ' ὅτου ἡ πειραματικὴ μέθοδος εἰσῆλθῃ εἰς τὴν ἔρευναν τῶν φυσιολογικῶν λειτουργιῶν. Ἀξιοσημείωτος εἶνε ἡ ἐν τέλει τοῦ λόγου ἐξέτασις περὶ τοῦ διοργανισμοῦ καὶ τῆς ἐργασίας τῶν ἐν Γερμανίᾳ φυσιολογικῶν ἰνστιτούτων, ἐμμέσως οὕτως ὑποδεικνυμένης τῆς οἰκτρᾶς παρ' ἡμῖν καταστάσεως τῶν τοιούτου εἶδους ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων, ἑλλειπεστάτων, ἄνευ τῶν καταλλήλων ὀργάνων καὶ διαργανώσεων, ὅποια ἀπαιτοῦνται πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἐκμάθησιν τῆς ἐπιστήμης. Τί ὠφελοῦν οἱ διδάσκοντες, ὅταν διδασκαλία δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἄνευ τμημάτων καὶ πειραμάτων, καὶ τῶν τοιούτων;

Χθὲς περὶ τὴν 8 ὥραν μ. μ. ἔξωθεν τοῦ παντοπωλείου τοῦ Ἀντωνίου Χαντζαράκη, κείμενον παρὰ τὴν ὁδὸν Ἀ-

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάνου.

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 573)

Εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου ὁ πελάτης μου δὲν ἔχει παρὰ ἓν μόνον ἐλάττωμα: τὸ ὄνομά του, τὸ ὁποῖον γράφεται ὅλον μαζὶ χωρὶς ἀπόστροφον. Ἀλλ' ἂν ἀναζητήσῃ κανεὶς καλὰ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς οἰκογενείας, ποῖός ἔξερει; Ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως οἱ ἄνθρωποι ἀνემιγνύοντο μεταξύ τῶν καὶ ἴσως συνέβη τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὰ γράμματα.

— Ἄς ἀφήσῃ τὸ ὄνομά του, ὅπως εἶνε, εἶπε μελαγχολικῶς ἡ μαρκησία. Τὸ φέρει ὡς τίμιος ἄνθρωπος καὶ εἰς τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ζῶμεν, αὐτὸ ἀρκεῖ. Παρατηρήσατε τὸν δούκα

τοῦ Βλιγνύ, ὅστις ἀπομακρύνεται τῆς Κλαίρης, ἅμα ἔγεινε πτωχὴ, ἔπετα κυττάζτε τὸν κύριον Δερβλάυ, ὅστις ζητεῖ τὴν χεῖρα μιᾶς χωρὶς περιουσίαν κόρης καὶ πέτε μου, ποῖος μεταξὺ τῶν δύο εἶνε ὁ εὐγενής!

— Κυρία, ὁ κ. Δερβλάυ θὰ ἦτο πολὺ εὐτυχὴς ἂν σὰς ἤκουε.

— Μὴ τοῦ ἐπαναλάβῃτε τίποτε ἀφ' ὅτι σὰς εἶπα, διέκοψεν ἡ μαρκησία, ἡ δεσποινὶς Μπωλιε δὲν ἔμπορεῖ νὰ δεχθῇ γενναιοδωρίαν ἀπὸ κανένα. Καὶ εἶνε πιθανόν μὲ τὸν χαρακτῆρα ποῦ ἔχει, ὅτι θὰ πεθάνῃ κόρη. Εἶθε δὲ φίλε μου, ἡ διπλὴ δυστυχία, ἥτις τὴν ἐπληξέ νὰ μὴ τὴν φονεύσῃ.

Ὁ συμβολαιογράφος ἔμεινεν ἄφωνος ἐπὶ τινὰς στιγμὰς. Μετ' ὀλίγον ὅμως μὴ κατορθῶν νὰ ἀποκρύψῃ τὴν συγκίνησίν του, ἥτις ἐδίδε τρομώδη χαρακτῆρα εἰς τὴν φωνήν του, εἶπε:

— Ὅ,τι καὶ ἂν συμβῇ, κυρία Μαρκησία, μὴ λησμονεῖτε ὅτι ὁ κ. Δερβλάυ θὰ ἦτο ὁ εὐτυχέστερος τῶν ἀνθρώπων, ἐὰν τοῦ ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ ἐλπίζῃ. Θὰ περιμείνῃ, διότι αὐτὸς δὲν εἶνε ἐξ ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ καρδιά ἀλλάζει εἰς ὀλίγα δευτερόλεπτα. Διαβλέπω εἰς ὅλα αὐτὰ πολλὰς λύπας δι' ὅλους μας, διότι ἐπιτρέπετε βέβαια, εἰς ἓνα γηραιὸν τῆς οἰκογενείας σας ὑπηρετήν, ὁποῖος εἶμαι ἐγὼ, νὰ συγκαταριθμῇται μεταξύ ἐκείνων, οἵτινες εἶνε προωρισμένοι νὰ ὑποφέρωσι ἀπὸ τὰς δυστυχίας σας. Γώρα, ἐὰν μοῦ ἐπετρέπετο νὰ δώσω μίαν συμβουλήν, θὰ σὰς παρεκάλουν νὰ μὴ εἰπῇτε τί-

ρείου Πάγου, μετά προηγουμένην ξριδα ὁ Β. Γ. Λούκας κρεο-
πώλης ἐπυροβόλησε δις διὰ πιστολίου κατὰ τοῦ Β. Λου-
καντζίκου, γεωργοκτηματίου, ἀνεπιτυχῶς καὶ ἐτράπη εἰς
φυγὴν, μὴ συλληφθεὶς.

Ἀπὸ τὴν σήμερον ἤρχισεν ἡ μετακόμισις τοῦ ὑπουργείου
τῆς δικαιοσύνης εἰς τὴν ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξω-
τερικῶν οἰκίαν Νέγρη.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Ἐν πρώτοις συνειθισμένοι ὅπως εἴμεθα νὰ εὐχαριστού-
μεθα μὲ τὰ ὀλίγα, πάντοτε, τὰ σχετικῶς καλὰ, τὰ ἀρνη-
τικῶς εὐάρεστα, ὀφείλομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν γενικὴν ἡ-
μῶν εὐχαρίστησιν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς προχθεσινῆς
ἐκλογῆς. Ἐκτὸς τριῶν τεσσάρων ἐξαιρέσεων, οἱ ἐκλεχθέντες
σύμβουλοι εἶνε πολῖται εἰς οὓς δύναται τις νὰ ἐμπιστευθῇ
μὲ ἥρεμον συνείδησιν τὰς τύχας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. Με-
ρικῶς δὲ εὐπρέστησεν ἡμᾶς ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Τιμολέοντος
Φιλήμονος διὰ τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἀξίαν καὶ ὅχι διὰ
τὴν πολιτείαν αὐτοῦ ὡς προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβου-
λίου, διότι τὴν ἀντιπολίτευσίν του κατὰ τοῦ Δημάρχου ἐ-
περίμενε νὰ τὴν ἐκμεταλλευθῇ ὡς ἐκλογικὴν ἐκστρατείαν,
καὶ τοῦ κ. Ἰωσήφ Γκινάκα ὅστις, καθ' ὅλην τὴν δημαρχι-
κὴν περίοδον ἐξεδήλωσεν ἀληθῆ ἀνεξαρτησίαν χαρακτῆρος
καὶ πολλὴν ὑπὲρ τοῦ Δήμου μέριμναν.

Ἄλλ' ἡ ἔννοια τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως,
ἣν ἐδωσαν εἰς τὴν ἐκλογὴν, ποίαν ἔννοιαν δύναται νὰ ἔχῃ;
Καλὰ, τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ δημάρχου ἀπέτυχεν· πρῶτον τὸ
ψηφοδέλτιον τοῦ δημάρχου περιεῖχεν εἰκοσιπέντε ὑποψηφίους
συμβούλους καὶ δὲν ζεύρομεν πόσους παρέδρους· δὲν μπο-

ροῦσε λοιπὸν παρὰ ν' ἀποτύχη. Ἐπειτα, νομίζετε ὅτι ἐγίνε
συστηματικὴ διανομὴ καὶ ὑποστήριξις τοῦ ψηφοδελτίου ἐκ
μέρους τοῦ δημάρχου; Εἴθε τόσον ἀφαιεῖς ὥστε νὰ φαι-
τάξεσθε ὅτι δημάρχος, πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἐκλεχθεὶς διὰ
τοιαύτης πλειοψηφίας, ἂν ἤθελε δὲν θὰ ἐπετύγγανε νὰ ἐκ-
λέξουν οἱ φίλοι του οὓς αὐτὸς ἤθελε συμβούλους, ἂν ὅχι
ὄλους, ἀλλὰ τοὺς πλείστους; ἀφοῦ ἐκ τῶν ἐκτεθέντων ὑπο-
ψηφίων συμβούλων τὰ δύο τρίτα ἦσαν φίλοι του; Καὶ ἀφοῦ
εἰς τὴν πρώτην ἐκλογὴν τὸ δημαρχικὸν ψηφοδέλτιον περι-
εῖχεν **ἐβδομήκοντα** ὑποψηφίους; Πῶς θὰ κατεδίωκε λοι-
πὸν τοὺς φίλους του διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ φανατικούς ἐναντίον
τῶν ἄλλων; Οἱ δὲ περὶ τὰ ἐκλογικὰ ἔμπειροι γνωρίζουν
ὅτι ὑποστήριξις ἀπὸ ὑποστήριξιν διαφέρει. Ἡ δὲ ὑποστή-
ριξις, ἣν ὁ κ. Σούτσος καὶ ὁ κ. Ράλλης παρέσχον εἰς τοὺς
φίλους τῶν ἡτο ὑποστήριξις νεκρά. Ἐκεῖνοι δὲ ἐπέτυχον,
ὅσοι ἔτρεξαν, ὅσοι ἐνήργησαν, ὅσοι ἐλύσασαν, ὅσοι ἐδιακό-
νευσαν, ὅσοι ἐδωροδόκησαν, ὅσοι ἐκέρασαν, ὅσοι ἐσπρωξαν εἰς
τὰς κάλπας τοὺς ἐκλογεῖς. Ἐδόθησαν βεβαίως καὶ ψῆφοι
ἀγναί, ψῆφοι ἐκλεκτικοί. Ἀλλ' ἂν τοιαῦτα ψῆφοι ἀποφασί-
ζουν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος, πρῶτος σύμβουλος θὰ ἐξελέ-
γετο ὁ διευθυντὴς τοῦ *Μη Χάρεσαι*, ὅστις ὅχι μόνον οὐδε-
νὸς ἐζήτησε τὴν ψῆφον, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς λαλήσαντας
αὐτῷ περὶ τούτου ἀπεθάρρυνε. Διὰ τὴν ὁμῶς δὲν παρητήθη;
Διότι ὅσον τὸ δυνατόν σπανίως θέλει νὰ βλέπῃ τὴν ὑπογρα-
φὴν του εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ἀπὸ τί δὲ θὰ παρητεῖτο; ἀπὸ
κανὲν Στέμμα; Θὰ εἴπωσι: δὲν συμπεριελήφθη καὶ αὐτὸς
εἰς τὸ δελτίον; Μάλιστα, ἀλλὰ σὰς εἶπομεν ὅτι τὸ δελ-
τίον δὲν διενεμήθη. Ὁ ἴδιος δημάρχος τὴν προτεραίαν πα-
ραδεχθεὶς αὐτὸ τὴν ἐπιούσαν μετεμελήθη. Δὲν τὸν ὑπεστή-
ριξεν ὁ Ράλλης; Ὁμίλησε καὶ αὐτὸς εἰς ὅσους πῆγαν τὸ
Σάββατον καὶ τὴν παρασκευὴν καὶ τὸν ἐπεσκεφθήσαν. Πόσοι
δὲ ἦσαν οὗτοι; Εἴκοσι ἢ σαράντα.

ποτε εἰς τὴν δεσποινίδα Μπαλιέ. Ἴσως ὁ δοῦξ μεταμεληθῇ.
Ἄλλως καὶ αὐτὸ ἂν δὲν γίνῃ, πάντοτε θὰ ἦνε δυστυχὴς ἡ
δεσποινὴς Κλαίρη.

— Ἐχετε δίκιο. Εἰς τὸν υἱόν μου ὅμως πρέπει νὰ τὰ πῶ
ὅλα.

Καὶ βαδίζουσα μέχρι τῆς κλίμακος, ἡ μαρκησία δι' ἐνὸς
νεύματος ἐκάλεσε τὸν νέον μαρκήσιον, ὅστις καθήμενος ἐπὶ
τοῦ ἀνδρῆρου περιέμενε τὸ τέλος τῆς συνομιλίας· τῆς
μητρὸς του καὶ τοῦ συμβολαιογράφου.

— Ἐ! διελύθη λοιπὸν ἡ συνεδρίασις; εἶπε μετ' εὐθυ-
μίας. Ἡ μὲ θέλετε διὰ νὰ συνεδριάσω κι' ἐγὼ μαζὶ σας;

— Πράγματι, θέλω νὰ σοῦ κάμω γνωστὰ μερικά πράγ-
ματα πολὺ σοβαρά, καὶ τὰ ὅποια μὲ λυποῦν πολὺ, ἀπήντη-
σε μὲ γλυκεῖαν φωνὴν ἡ μαρκησία.

Ὁ μαρκήσιος ἔγεινε μελαγχολικὸς ἐν μιᾷ στιγμῇ καὶ
στρεφόμενος πρὸς τὴν μητέρα του.

— Περὶ τίνος πρόκειται λοιπὸν;

— Παιδί μου, ὁ κ. Μπασελίνος ἔλαβε τὴν εἰδησιν τῆς
ὀριστικῆς ἐκδικήσεως τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ δίκης.

— Ἀπὸ τὸν πληρεξούσιόν μας;

— Ναί.

Ὁ Ὀκτάβιος ἐπλησίασε τὴν μαρκησίαν καὶ λαμβάνων
τὴν χεῖρά της.

— Καὶ τὴν ἐχάσαμε;

Ἡ μαρκησία ἐκπληκτος, βλέπουσα μὲ ποίαν ψυχραιμίαν

ὁ μαρκήσιος ἀπεδέχετο τὴν καταστρεπτικὴν ταύτην εἰδη-
σιν, παρετήρει τὸν Μπασελίνον ὡς διὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ ἐξη-
γήσεις. Ἀλλὰ βλέπουσα τὸν συμβολαιογράφον ἀπαθῆ, ἐπα-
νέφερε τὰ βλέμματά της ἐπὶ τοῦ υἱοῦ της.

— Τὸ ἤξευρες λοιπὸν; ῥώτησεν ἀνετώτερον, ὡς ἂν νὰ
ἀνεκουφίσθῃ ἐκ τῆς γαληνιαίας ἀποφασιστικότητος τοῦ
μαρκησίου.

— Δὲν τὸ ἤξευρα θετικὰ, ἀπήντησεν ὁ νέος, ἀλλὰ τὸ
ἐπίστευα. Δὲν σὰς εἶπα τίποτε, ἐσεβάσθην τὰς ἰδέας σας,
ἀλλὰ ἤμην πεπεισμένος ὅτι ἡ ἐκβασίς τῆς δίκης δὲν θὰ ἦτο
ὑπὲρ ἡμῶν. Πρὸ πολλοῦ λοιπὸν εἶμαι παρεσκευασμένος διὰ
ν' ἀκούσω αὐτὴν τὴν εἰδησιν. Καὶ δὲν τὴν ἐφοβούμην παρὰ
διὰ τὴν ἀδελφὴν μου, ἡ ὅποια χάνει μέγα μέρος τῆς προι-
κός της. Ἀλλὰ ὑπάρχει ἐν ἀπλούστατον μέσον διὰ νὰ διορ-
θώσωμεν τὰ πράγματα. Θὰ τῆς δώσετε τὸ μερίδιον τὸ ὁ-
ποῖον προωρίζατε δι' ἐμέ. Ὅσοφ διὰ μένα, μὴ σὰς ἐνδιαφέ-
ρῃ, μόνος μου θὰ νικήσω ὅλας τὰς δυσκολίας.

Εἰς τοὺς πλήρεις στοργῆς καὶ εὐγενείας καρδίας τούτους
λόγους ἡ μαρκησία ἠρουργήσεν ἐξ ὑπερηφανίας. Καὶ στρε-
φομένη πρὸς τὸν συμβολαιογράφον.

— Διὰ τί νὰ παραπονεθῶ, εἶπεν, ἀφοῦ ἔχω τέτοιο παιδί;
Καὶ τεινύουσα πρὸς τὸν μαρκήσιον τὰς ἀγκάλας της.

— Εἶσαι λαμπρὸ παιδί! Ἐλα νὰ σὲ φιλήσω.

— Δὲν ἔκανα κανένα μεγάλο πρᾶγμα, εἶπεν ὁ μαρκή-
σιος συγκεινιμένος, ἀγαπῶ τὴν ἀδελφὴν μου, καὶ θὰ κάμω

Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον ἐναντίον τῶν θελόντων νὰ περῶν ὑψηλὴν ἔννοιαν εἰς τὴν ἐκλογὴν: πόσοι εἶνε οἱ ἐγγεγραμμένοι δημόται; **Ἐνδεκα χιλιάδες!** Πόσοι ἐψήφισαν; Τέσσαρες χιλιάδες! Ἦτοι ἐπάνω κάτω τὸ ἐν τρίτον. Δύνανται λοιπὸν νὰ ὀνομασθῶσιν οἱ ἐκλεχθέντες ἐκλεκτοὶ τοῦ λαοῦ; Διαίρεσάτε τὸ 4000 διὰ τοῦ εἴκοσι πέντε. Ποῖον εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα; Ἐκατὸν ἐξήντα! Δὲν ἠδύνατο λοιπὸν ἀπὸ τούτους νὰ βάλῃ μέσα εἰς τοὺς ναοὺς σπρώχνοντας καὶ κολακεύοντας ἕκαστος τῶν ἐπιτυχόντων; Προσθέσατε εἰς ταῦτα καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν τριῶν ἐπικυρωθέντων τμημάτων, εἰς ἃ ἔλαβον τὰς πλείους ψήφους ὡς τὰ βαρύτερα τελέσαντες ὄργια καὶ ἔχετε ἐν τῇ πληρότητι καὶ τῇ μεγαλειότητι αὐτῆς τὴν ὑψηλὴν ἔννοιαν τῆς τελευταίας ἐκλογῆς.

Ὁ συντάκτης τῆς *Στοᾶς*, δι' οὗ κυρίως ἐγράφησαν αἱ ἀνωτέρω γραμμαὶ, μᾶς ἔχει συνειθίσει τόσον πολὺ διὰ τῆς θετικότητος τοῦ πνεύματος αὐτοῦ, ὥστε ἡ ἐν ταῖς ἐκλογαῖς ἐξαφίς του δυσχερῶς πως προσέκρουσεν ἔφ' ᾧ ἐνομίσαμεν νὰ ἐκθέσωμεν ὅσα ἡμεῖς νομίζομεν ὡς ἀληθῆ.

ΤΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Χανία, 19 Σεπτεμβρίου.

Ἀμφισβητεῖται ἡ ἡμέρα τῆς λήξεως τῆς πενταετίας τοῦ κ. Φωτιάδου. Κατὰ μὲν τοὺς ὀθωμανοὺς εἶναι ἡ 1 ὁκτωβρίου, καθ' ἣμᾶς δὲ ἡ 26 νοεμβρίου προσεχούς. Ἐν τούτοις ἀμφοτέρων ὁλονὲν πλησιάζουσι καὶ μετ' αὐτῶν ὁ κίνδυνος νὰ ἀπολεσθῇ ὁ μνηστὴρ *Λουφῆς* τῶν 300 λιρῶν καθίσταται ἐπιτακτικώτερος. Αἱ! εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς προσθῶ ἐγὼ τὸ καρδιοχτύπι καὶ τὴν ἀγωνίαν τοῦ Διοικητοῦ μας;

ὅ,τι μπορῶ διὰ τὴν εὐτυχίαν της. Καὶ τώρα ποῦ ἀρχίσαμε νὰ μιλοῦμε διὰ λυπηρὰ πράγματα, μήπως νομίζετε ὅτι ἡ σιωπὴ τοῦ ἐξαδέλφου μας Βλιγνὸ σχετίζεται μετὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς δίκης;

— Ἀπατάσαι, παιδί μου, εἶπε ζωηρῶς ἡ μαρκησία, κάμνουσα νεῦμα, ὡς διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν μαρκήσιον νὰ εἴπῃ τι πλέον... Καὶ ὁ δούξ...

— ὦ! μὴ φοβεῖσθε τίποτε, μητέρα, διέκοψεν ὁ Ὀκτάβιος μετὰ περιφρονητικὴν ἀλαζονείαν, ἐὰν ὁ Γάστων ἐδίσταζε νὰ κρατήσῃ τὸν λόγον του, τώρα ὅτε ἡ δεσποινὶς Μπωλιὲ δὲν ἔχει ἀπὸ ἑκατομμύριον ἑστὸ καθε χέρι, δὲν εἴμεθα ἄνθρωποι, νομίζω, νὰ πᾶμε νὰ τὸν πιάσωμε ἀπὸ τὸ λαιμὸ διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὑποσχέσεις του. Καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ δούξ Βλιγνὸ δὲν νυμφευθῇ τὴν ἀδελφὴν μου νομίζω ὅτι θὰ εἶναι τόσῳ τὸ χειρότερον δι' αὐτὸν καὶ τόσῳ τὸ καλλίτερον δι' αὐτήν.

— Πολὺ καλὰ, ἀνέκραξεν ἡ μαρκησία.

— Πολὺ καλὰ, ὑπέλαβε καὶ ὁ Μπασελίνος. Καὶ ἐὰν ἡ δεσποινὶς Κλαίρη δὲν εἶναι ἀρκετὰ πλουσία ἥτις νὰ σκανδαλίσῃ ἕνα προικοθήραν, εἶναι ἀρκετὰ ὥραια διὰ νὰ προσελκύσῃ ἕνα ἄνθρωπον μετὰ καρδιά.

Δι' ἐνὸς βλέμματος ἡ μαρκησία ἐπέβαλε σιωπὴν εἰς τὸν Μπασελίνον. Καὶ αὐτὸς εὐτυχῆς διότι ἔβλεπεν ὅτι ἡ κρίσις, τὴν ὁποίαν ἐφαντάζετο ὀλεθρίαν, ἐτελείωσεν εὐνοϊκᾶ, ἀπεχαιρέτισεν εὐσεβάστως τὴν μαρκησίαν καὶ τὸν υἱὸν της

ταῦτα εἰκονίζονται σαφῶς ἐν ταῖς ἐνεργείαις τῶν τελευταίων ἡμερῶν.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα προσεκληθήσαν εἰς μεγάλην συνέλευσιν ὁ διοικητὴς Σρακίων Λεωνίδας πασσᾶς, ὁ ἐπιλεγόμενος Βαρούχας, οἱ νεοδιορισθέντες *Ζαπιτὰν μεμεούρηδες* (διοικητικοὶ ἀστυνόμοι τῶν ἐπαρχιῶν), ἐν οἷς καὶ ὁ ἐν Πειραιεὶ τελωνοφύλαξ, περὶ οὗ ἐν προηγουμένη σᾶς ἔγραφον, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ὑπάλληλοι. Ἀφ' οὗ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας διεσκέποντο, ἀπεφάσισαν νὰ ἐνεργήσουν τὴν ὑπόγραφὴν ἀναφορῶν εὐχαριστηρίων ὑπὲρ τοῦ Φωτιάδου πρὸς τὸν Σουλτάνον, δι' ὧν νὰ ζητῶσι τὸν ἀναδιορισμὸν του. Καὶ ἀμέσως ὑποδιοικηταὶ, ἐπαρχοὶ, ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς, τακτικοὶ καὶ ἑκτακτοὶ, καὶ ἅπαν τὸ ποικιλώνυμον σμῆνος τῆς ὑπαλληλίας, τὸ καθ' ὅλην τὴν Κρήτην διακλαδιζόμενον καὶ ἐκμυζοῦν αὐτήν, ἐτέθη εἰς κίνησιν πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον. Καὶ περιάγονται νῦν ἀναφοραὶ ἐν Ρεθύμνῃ, καὶ περιάγονται τοιαῦτα ἐν ταῖς δυτικαῖς ἐπαρχίαις πρὸς συλλογὴν ὑπογραφῶν. Ἐν Χανίοις, ἐνθα ἡ ἔδρα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δὲν ἐτόλμησαν νὰ θέσωσιν εἰς ἐνέργειαν τὸ σχέδιόν των, μόνον δὲ εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς ἐπρότειναν τοῦτο, ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἠρνήθησαν. Ἐν Ἡρακλείῳ τούναντιον ἐφαίνοντο ὑπερισχύοντες οἱ πράκτορες τοῦ Ἀδουσίδου, ἀναφοραὶ δὲ ὑπεγράφοντο κατὰ τοῦ Φωτιάδου καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἀδουσίδου, ταχέως ὅμως ὁ Γεν. Διοικητὴς μαθὼν ταῦτα διέταξε νὰ κατασχεθῇ ἡ ἀναφορά, ἥτις ὅμως πρὶν κατασχεθῇ ἐξηφανίσθη.

Ἀναγινώσκων τις τὰ ἀνωτέρω, ἴσως ὑποθέσῃ ὅτι ὁ τύπος μας εὐρίσκεται εἰς πυρετώδη κίνησιν ὅλος. Μεγάλῃ ἀπάτη! Οἱ κάτοικοι μετ' ἀδιαφορίαν βλέπουσι τὰ γινόμενα, μετ' οἴκτου μάλιστα, οἱ δὲ μισθωτοὶ τῶν χριστιανῶν πασσάδων ἀδυνατοῦντες νὰ συλλέξωσι ὑπογραφάς, καταφεύγουσι εἰς τὸ προχειρότερον μέσον τῆς πλαστογραφίας καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου πληροῦσι τὰς ἀναφοράς ὀνομάτων.

καὶ ἔλαβε μετ' ὅλην τὴν ταχύτητα, ἣν τῷ ἐπέτρεπον αἱ γηραλέαι του κνήμαι τὴν πρὸς τὸ Πόντ-Ἀβέσν.

III

Ὁ κύριος Δερβλάδ ἦτο ἕκενος, ὡς τὸ εἶχεν ἐπιβεβαιώσει καὶ ὁ Μπασελίνος, τὸν ὁποῖον ὁ μαρκήσιος Μπωλιὲ εἶχε συναντήσῃ εἰς τὰ δάση τοῦ Πόντ-Ἀβέσν ἐνδεσδυμένον ὡς λαθροθήραν. Ἀφίνων τὸν Ὀκτάβιον νὰ τὸν φωνάζῃ μεγαλοφώνως, ὥρμησεν ἀνὰ μέσον τῶν δασῶν, προχωρῶν κατ' εὐθείαν, χωρὶς νὰ προσέχῃ οὔτε εἰς τὰς μαστιγώσεις, ἃς ἐλάμβανε κατὰ πρόσωπον ἀπὸ τοὺς κλάδους τῶν δένδρων οὔτε εἰς τὰ κεντήματα τῶν ἀγκαθίων. Ἐγέλα νευρικὸν γέλωτα, ψιθυρίζων διακεκομμένας λέξεις, καταχαρούμενος διότι ἡ τύχη τὸν εἶχε πλησιάσει πρὸς ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἠγάπα ἀπὸ μακρὰ καὶ ὡς ἐν ὄνειρῳ, ὡσάν βασιλοπούλα κανενὸς παραμυθιοῦ. Κατέβαινε τὴν πρὸς τὴν κοιλάδα φέρουσαν πλευρὰν διασκελίζων τὸ ἔδαφος μετὰ τὰ μεγάλα του πόδια, χωρὶς νὰ ἐννοῇ ὅτι ἄφρονος ὑδρὸς ἔτρεχεν ἀπὸ τοῦ μετώπου του. Ἐτρεχεν ἀκολουθῶν τὰς σκέψεις του, αἷτινες ἐπέτων ταχεῖαι καὶ πτερωταί. Ὅταν ὁ μαρκήσιος ἐμάνθανε μετὰ ποζὸν ὠμίλησιν, διότι ἐπὶ τέλους θὰ τὸ ἐμάνθανε, θὰ νῦνγνωμόναι πρὸς τὸν ἐνοχλητικὸν του γείτονα, ὡς ἔλεγε, διὰ τὴν τόσον περιποιητικὴν πρὸς αὐτὸν διαγωγὴν του. (ἀκολουθεῖ).